

Warszawa, dnia 08 lipca 2024 r.

DS.8361.103.2024

DECYZJA PO.167.C.125.2024.MM

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy Adamowi Kliczkowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Adam Kliczek, karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli, w miejscu sprzedaży detalicznej, na stoisku handlu obwoźnego z obuwiem na targowisku w Żelechowie, zakwestionowano 14 rodzajów towarów, z uwagi na brak uwidocznienia ich cen, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168). Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776).

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 23.04.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Siedlcach, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy Adama Kliczka prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Adam Kliczek.

W toku kontroli, na stoisku handlu obwoźnego z obuwiem na targowisku w Żelechowie, zakwestionowano 14 rodzajów towarów, tj.:

1. Obuwie AR T.N: BM0099-D22,
2. Obuwie 2S1032-1,
3. Obuwie ART.N:SBL22519-12,
4. Obuwie 250 B,
5. Obuwie 146 C2,
6. Obuwie 250 SR,

7. Obuwie 250 P,
8. Obuwie ART.N: SBL22519-15,
9. Obuwie 1430,
10. Obuwie 1503 CZ,
11. Obuwie 1503 F,
12. Obuwie 1503 B,
13. Obuwie 302/14 CZ,
14. Obuwie 300/14 Zł.

W miejscu sprzedaży detalicznej ww. towarów stwierdzono brak uwidocznienia ich cen, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Za cenę, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy do przestrzegania ww. obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przedsiębiorca Adam Kliczek prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Adam Kliczek poprzez brak uwidocznienia na stoisku handlu obwoźnego z obuwiami na targowisku w Żelechowie cen 14 rodzajów towarów, nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług tj. uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym 11.06.2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczone o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona w piśmie z 21.06.2024 r. przedstawiła swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie. Oświadczyła, iż prowadząc działalność handlową w miejscach sprzedaży detalicznej tj. na targowiskach, uwidacznia cenę oferowanego do sprzedaży obuwia w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Podkreśliła, iż cenę za jedną parę obuwia umieszcza na podeszwie każdego lewego buta wystawionego na półkach do sprzedaży w taki sposób, aby każdy klient miał możliwość zapoznania się z ceną bez konieczności angażowania sprzedawcy. Przedsiębiorca podkreślił fakt, iż podczas kontroli lewe buty były ustawione po lewej stronie stoiska – na wszystkich były ich ceny, natomiast po prawej stronie stołu były ustawione prawe buty z tej samej pary obuwia, na których przedsiębiorca nie naklejał cen, ponieważ zdaniem strony na sprzedawanych rzeczach w parach nie musi być cen jednostkowych. Strona oświadczyła, iż na wszystkich lewych butach były umieszczone ceny, także klient miał możliwość zapoznania się z nimi. Ponadto przedsiębiorca przytoczył fragment z protokołu kontroli dot. uzupełnienia brakujących cen, twierdząc iż polecenie wykonał i nakleił te same ceny na prawe buty. Strona podpisując ustalenia kontroli była przekonana, że wszystko jest w porządku. Przedsiębiorca podkreślił fakt, iż zakwestionowano 14 par butów, a w następnym punkcie stwierdzono, że zakwestionowane towary nie są objęte wymogiem uwidaczniania cen jednostkowych, gdyż obuwie sprzedawane jest ze względu na ich przeznaczenie wyłącznie w parach.

W związku z powyższym stroną dziwi fakt, iż prowadzone jest postępowanie w przedmiocie wymierzenia kary. Podsumowując strona podkreśliła, iż w każdym przypadku wystawionego do sprzedaży asortymentu towarów zapewnia dostępność informacji o cenach, dlatego nie zgadza się z tym, aby w przypadku 14 rodzajów towarów oferowanych do sprzedaży, ze względu na brak uwidocznienia ceny, naruszyła art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen

towarów i usług. Strona odniosła się również do przesłanek wynikających z art. 6 ust. 3 pkt 2, 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wyjaśnienia strony i zauważa, iż odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny, a usunięcie nieprawidłowości nie wyłącza odpowiedzialności za stwierdzone naruszenie. Jednocześnie Organ pragnie zauważyć, iż w uwagach do protokołu kontroli przedsiębiorca zaistniałą sytuację przedstawił w inny sposób. Mianowicie przedsiębiorca twierdził, iż „zakwestionowany towar wymieniony w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do protokołu kontroli został wyjęty przez osobę kontrolującą z pudeł zbiorczych, które znajdowały się poza stoiskiem”, zaś w przesłanym piśmie w toku kontroli – „ podczas kontroli lewe buty były ustawione po lewej stronie stoiska – na wszystkich były ich ceny, natomiast po prawej stronie stołu były ustawione prawe buty z tej samej pary obuwia, na których nie naklejałem ceny, wiedząc, że na sprzedawanych rzeczach w parach nie musi być cen jednostkowych. Na wszystkich lewych butach były umieszczone ich ceny, także klient miał możliwość zapoznania się z nimi.” Z późniejszych wyjaśnień można wywnioskować, iż zakwestionowane obuwie faktycznie znajdowało się w miejscu przeznaczonym do sprzedaży oraz ogólnodostępnym i było objęte obowiązkiem uwidocznienia ceny w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Należy podkreślić, że przedsiębiorca w uwagach do protokołu przedstawił odmienny stan faktyczny. Jednocześnie organ zauważa, iż przedmiotowe postępowanie odnosi się do braku uwidocznienia cen, a nie cen jednostkowych, co za tym idzie Strona słusznie wskazała, iż w protokole kontroli podkreślono fakt, iż zakwestionowane towary nie są objęte wymogiem uwidocznienia cen jednostkowych, gdyż obuwie sprzedawane jest ze względu na ich przeznaczenie wyłącznie w parach. Konkludując w trakcie kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do wszczęcia postępowania. Przedsiębiorca jako profesjonalny, a ponadto doświadczony uczestnik obrotu powinien mieć świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności i tak ją zorganizować aby sprostać ich wymaganiom. Ponadto Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę brak uzyskania korzyści majątkowych lub strat przez stronę z tytułu przedmiotowego naruszenia oraz wielkość przychodów uzyskanych za rok ubiegły.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści

majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):

W miejscu sprzedaży detalicznej stwierdzono brak uwidocznienia cen 14 rodzajów towarów, co stanowi naruszenie przepisu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Mimo, że naruszenie dotyczyło nieprzeważającej ilości towarów sprawdzonych w toku kontroli (sprawdzono 40 rodzajów towarów) to należy zauważyć, że brak uwidocznienia ceny uniemożliwił jej bezpośrednio poznanie konsumentowi oraz porównanie jej z cenami towarów tożsamyh. Powyższe mogło w istotny sposób naruszyć interes ekonomiczny konsumenta. Naruszenie zostało stwierdzone w dniu 23.04.2024 r., brakujące ceny zostały uzupełnione w toku kontroli.

Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej w dniu 01.06.2014 r.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach. Przedsiębiorca poinformował, iż nie uzyskał żadnych korzyści ani strat w związku z naruszeniem obowiązków.

Wielkość obrotów i przychodu:

Przedsiębiorca przekazał informację o wielkości przychodu za rok ubiegły.

Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE: Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków

tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszania prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji.

Biorąc pod uwagę przesłanki określone w art. 6 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz wymogi określone w art. 8 dyrektywy 98/6 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80, s. 27), kary za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał iż przedsiębiorcy Adamowi Kliczkowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Adam Kliczek za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości 1 500 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie 1 500 zł stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.).

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. 9dane zanonimizowane)
2. aa.